

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
wydany w dniu 16 listopada 2005 r.**

Teza:

- 1. Odpowiedzialność dyscyplinarna może być związana z czynami, które nie podlegają odpowiedzialności karnej.**
- 2. Wewnątrzwiązkowe postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem obejmującym wszystkich uczestników rozgrywek organizowanych przez dany polski związek sportowy, w ramach którego ponoszą oni odpowiedzialność za popełnione przewinienia dyscyplinarne. Niewątpliwie postępowanie dyscyplinarne jest ze swej istoty bliższe zasadom postępowania karnego niż cywilnego. Przede wszystkim dlatego, że operuje deliktem dyscyplinarnym i karą, stosowaną jako sankcja nieprzestrzegania ustalonych reguł związkowych zawartych w przepisach wewnętrznych polskiego związku sportowego.**
- 3. W sprawach, w których orzeczenie Trybunału opiera się na przedawnieniu karalności przewinienia dyscyplinarnego, jako ujemnej przesłance procesowej, Trybunał nie wypowiada się w sprawie zasadności stawianych obwinionym zarzutów. Wyrok Trybunału nie stanowi więc rozstrzygnięcia co do winy lub niewinności obwinionych stron.**

Trybunał w składzie:

Przewodnicząca - Romana Troicka – Sosińska

Arbiter – Henryk Goik

Arbiter – Rafał Piszcz

Arbiter – Jerzy Słok

Arbiter – Andrzej Szwarc

Protokolant – Iwona Łotysz

Po rozpoznaniu w dniach 28.09.2005 r. i 16.11.2005 r. skarg z dnia 11.05.2005 r. (...) SSA, z dnia 12.05.2005 r. G. M., M. Z., M. L. i z dnia 20.05.2005 r. M. K. na orzeczenie Najwyższej Komisji Odwoławczej (...) z 12.04.2005 r. i poprzedzającego je orzeczenie Wydziału Dyscypliny (...) z dnia 23.09.2004r. dotyczące ukarania (...) SSA karą zasadniczą walkoweru i karą dodatkową pozbawienia 10 punktów w rozgrywkach ligowych w sezonie 2003/2004 i (...)R.R., M. L., M. K., G. M., A.W. i M. Z. karą zasadniczą dyskwalifikacji w wymiarze dwóch lat, działając na podstawie § 99 i 106 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim i § 5 ust. 14 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) w

brzmieniu przed wprowadzeniem zmian Uchwałą Zarządu (...) nr 111/23 z dnia 28.06.2004 r. oraz na podstawie § 13 Regulaminu Kosztów Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl

orzeka:

- 1) uchyla w całości zaskarżone orzeczenie (...) z dnia 12 kwietnia 2005 r. i poprzedzające je orzeczenie (...) WD-9557/04 z dnia 23.09.2004 r.,
- 2) postępowanie w sprawie umarza,
- 3) zasądza od (...) na rzecz (...) SSA, M. K., M.L., M.Z. i G. M. po 500 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Przedmiotem skargi są decyzje organów dyscyplinarnych (...) wydane w dniach 23.09.2004 r. i 12.04.2005 r., po ponownym przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie podejrzenia dokonania przekupstwa sportowego, dotyczącego 2 meczy barażowych rozegranych w dniach 14 i 22 czerwca 2003 r. pomiędzy (...) a (...). SSA.

Postępowanie dyscyplinarne w tej sprawie było przeprowadzone pierwotnie w 2003 r.; w sprawie zostały wydane w dniach 31.07.2003 r. i 30.09.2003 r. decyzje dyscyplinarne, które wyrokiem Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy PKOl (dalej Trybunał) z dnia 19.12.2003r. zostały w całości uchylone, zaś sprawa przekazana organom (...) do ponownego rozpoznania. Zarząd (...) w trybie art. 712 kpc złożył w dniu 04.02.2004 r. do Sądu Okręgowego w Warszawie skargę o uchylenie wyroku Trybunału. Skarga została odrzucona postanowieniem z dnia 02.03.2005 r. Sygn. akt I C 255/04. Zarząd (...) w dniu 12.03.2004r. złożył zażalenie na ww. postanowienie do Sądu Apelacyjnego - postanowieniem z dnia 25.06.2004 r. sygn. akt IA Ca 600/04 Sąd Apelacyjny zażalenie oddalił.

W dniu 28.06.2004 r. Zarząd (...), zgodnie z wyrokiem Trybunału, postanowił ponownie przeprowadzić postępowanie dyscyplinarne w sprawie tzw. „afery barażowej”, oraz podjął decyzję o kontynuowaniu postępowania sądowego poprzez wniesienie kasacji do Sądu Najwyższego, po zapoznaniu się z uzasadnieniem decyzji Sądu Apelacyjnego (wyciąg z protokołu z dnia 28.06.2004 r. K-279 a Id: doręczonych Trybunałowi przy piśmie (...) z dnia 27.07.2005 r.).

W dniu 28.06.2004 r. Zarząd (...) podjął Uchwałą nr 111/23, w której dokonał zmiany m.in. § 5 ust. 14 i § 21 ust. 1 i 2 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) (dalej RD).

W dniu 01.07.2004 r. Wydział Dyscypliny (...) (dalej WD) postanowił wszcząć postępowanie dyscyplinarne w sprawie rozpatrzenia zarzutów dotyczących przekupstw w meczach barażowych (...) – (...). Na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2004 r. WD przedstawił R. R., M. L.,

M. K., A. W., B.P., M.Z. i G. M. zarzut rozmyślnego odebrania (...) punktów w meczach barażowych o awans do I ligi w dniach 14 i 22 czerwca 2003 r. w zamian za uzyskanie korzyści materialnych od (...). oraz dyskwalifikacji w wymiarze 2 (dwóch) lat, a B.P. karą dyskwalifikacji w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, na poczet kar orzeczonych w pkt. 3 niniejszego orzeczenia zaliczyć okres stosowania wobec ukaranych zawodników środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w prawach zawodnika, orzeczonego w dniu 10.07.2003 r., na podstawie § 24 ust. 4 RD orzeczeniu nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

W obszernym uzasadnieniu orzeczenia z dnia 23.09.2004 r. WD wskazał, że w postępowaniu dyscyplinarnym, prowadzonym ponownie po uchyleniu przez Trybunał postanowień wydanych w dniach 31.07.2003 r. i 30.09.2003 r., stosował przepisy RD w brzmieniu określonym uchwałą Zarządu (...) IV/40 z dnia 20.12.2002 r., zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu, rozpoznawał sprawę w pełnym składzie, przedstawił obwinionym zarzuty, przesłuchał obwinionego B. P. i częściowo M. K., który - podobnie jak pozostali obwinieni - skorzystali z prawa do odmowy składania wyjaśnień i oświadczeń. Obwiniony B. P. odwołał się w swoich zeznaniach do protokołu przesłuchania go przez Najwyższą Komisję Odwoławczą (...) (dalej NKO) w dniu 08.08.2003 r. - przekazanego stronom. WD w toku postępowania przesłuchał wielu świadków, w tym na posiedzeniu w dniu 13.09.2004 r. zawodników Sz., W. i B., którzy wcześniej w pisemnych oświadczeniach potwierdzili wersję wydarzeń zawartą w protokole przesłuchania świadka B. P. z dnia 8.08.2003 r. Protokół ten został im udostępniony przez Dyrektora Departamentu Rozgrywek (...) M. S., za zezwoleniem Przewodniczącego NKO.

WD nie wziął pod uwagę dowodu z zeznań świadka A. R. członka NKO przesłuchanego w dniu 19.07.2004 r. oraz wszelkich zeznań osób przesłuchanych przed ponownym rozpoznaniem sprawy przez WD, którym strony nie mogły zadawać pytań dotyczących wcześniej złożonych zeznań. Szereg wniosków dowodowych o przesłuchanie świadków WD oddalił, co szczegółowo uzasadnił.

WD zaliczył do materiału dowodowego znane stronom nagranie na kasecie MC zawierające wg świadka Sz. zapis rozmów z dnia 17.06.2003 r. pomiędzy zawodnikami (...) w mieszkaniu B. P. a także złożoną przez zawodnika K. opinię fonoskopijną nagrania, wykonaną na zlecenie Trybunału.

WD w toku postępowania oddalił także wnioski formalne stron - w dniu 8.07.2004 r., wniosek z tego dnia o wyłączenie od rozpoznawania sprawy członków WD, którzy brali udział w wydaniu orzeczenia w dniu 31.07.2003 r., (uzasadnienie str. 14-15) oraz w dniu 19.07.2004 r. wniosek w sprawie umorzenia postępowania.

NKO po rozpoznaniu sprawy podczas posiedzenia w dniu 12.04.2005 r. oddaliła odwołania i utrzymała w mocy orzeczenie WD z dnia 23.09.2004 r.

W uzasadnieniu orzeczenia NKO uznała, że wniesione środki odwoławcze nie zasługują na uwzględnienie.

NKO w uzasadnieniu odniosła się do zarzutu przedawnienia orzekania w sprawie: Zgodnie z treścią § 55 pkt. 1 Statutu (...) postępowanie dyscyplinarne wszczyna się w przypadku ujawnienia wykroczenia dyscyplinarnego. Po zakończeniu postępowania organ dyscyplinarny wydaje orzeczenie dyscyplinarne, które ogłasza, a następnie doręcza wraz z uzasadnieniem obwinionym, z pouczeniem o sposobie i terminie odwołania. Zgodnie z treścią § 5 pkt. 14 RD postępowania dyscyplinarnego nie można wszcząć po dwóch latach od zdarzenia stanowiącego podstawę do jego wszczęcia. Od daty wszczęcia postępowania organ dyscyplinarny ma jeden rok na wydanie orzeczenia - po upływie tego terminu postępowanie się umarza. Zgodnie z treścią § 20 pkt 1 RD postępowanie dyscyplinarne wszczyna się niezwłocznie po uzyskaniu materiałów uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, przy czym może być ono poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym. Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało zakończone wydaniem decyzji dyscyplinarnej przez WD w dniu 31.07.2003 r., a więc w ciągu roku od daty wszczęcia postępowania. Po orzeczeniu Trybunału z dnia 19.12.2003 r. postępowanie dyscyplinarne toczyło się na nowo.

Zdaniem NKO okoliczności te nie zmieniają faktu, że orzeczenie organu dyscyplinarnego zostało wydane w terminie jednego roku od daty wszczęcia postępowania. W przepisach (...) jest mowa o „orzeczeniu organu dyscyplinarnego” a nie o „prawomocnym orzeczeniu organu dyscyplinarnego”. RD rozróżnia termin „orzeczenie dyscyplinarne” od „prawomocne orzeczenie dyscyplinarne”, o którym jest mowa jedynie w przypadku wznowienia postępowania - § 34 pkt. 2 RD. Zarząd (...) w dniu 23.07.2004 r. Uchwałą nr 15/98 zinterpretował RD w kwestii momentu upływu rocznego terminu przewidzianego w § 5 pkt. 14 RD na wydanie orzeczenia w sprawie. Prawo interpretacji regulaminów przysługuje Zarządowi (...) na podstawie § 81 Statutu (...). Zarząd (...) w dniu 31.01.2005 r. Uchwałą nr H/11 dokonał interpretacji Uchwały nr 15/98 stwierdzając, że roczny termin przedawnienia i rozpoznania sprawy zostaje przerwany przez wydanie orzeczenia przez organ dyscyplinarny I instancji w trybie przepisów (...) i w ramach struktury jego organów.

(...)

W związku z powyższym Zespół Orzekający Trybunału uznał, że skargi wniesione do Trybunału przez strony, przed doręczeniem im postanowienia NKO z dnia 12.04.2005 r., zostały wniesione w terminie.

Zespół Orzekający Trybunału w dniu 29.08.2005 r. doręczył Zarządowi (...) złożone skargi i wezwał do zajęcia stanowiska w terminie 14 dni.

(...) zajął stanowisko w sprawie pismami z dnia 06.09.2005 r. i z dnia 27.10.2005 r. Przy pismach z dnia 27.09.2005 r. i 11.10.2005 r. (...) złożył żądane przez Trybunał dokumenty.

W piśmie z dnia 6.09.2005 r. Zarząd (...) wniósł o oddalenie skarg w całości z następującą argumentacją: skargi są przedwczesne, ponieważ strony nie wyczerpały procedury wewnętrzzwiązkowej.

W piśmie z dnia 06.09.2005 r. Zarząd (...) wniósł o oddalenie skarg w całości z następującą argumentacją:

- 1) skargi są przedwczesne, ponieważ strony nie wyczerpały procedury wewnętrzzwiązkowej,
- 2) orzeczenia zostały wydane w sprawie technicznych reguł gry, co wyłącza kompetencję Trybunału do ich rozpoznania w świetle art. 41 ust 3 ustawy o kulturze fizycznej,
- 3) zarzuty formalne w przedmiocie uczestnictwa w posiedzeniach WD osób, które uczestniczyły w postępowaniu zakończonym wydaniem orzeczenia z dnia 31.07.2003 r. są bezzasadne,
- 4) wnioski w sprawie bezprawności uchwały Zarządu (...) w sprawie interpretacji art. 55 ust. 2 Statutu (...) są bezzasadne wobec uchylecia w dniu 2.09.2005 r. przez Sąd Okręgowy w W. postanowienia Sądu Rejonowego dla W. z dnia 27.10.2004 r.

W piśmie z dnia 27.10.2005 r. Zarząd (...) ponownie wniósł o oddalenie skarg w całości, podtrzymał dotychczas zajmowane stanowisko, a nadto podniósł dodatkowe zarzuty procesowe i materialne:

- 1) wniosek o umorzenia postępowania w kontekście treści § 5 ust. 14 RD jest bezzasadny wobec tego, że w czasie trwania postępowania dyscyplinarnego, postępowania przed Trybunałem oraz przed sądem powszechnym następuje zawieszenie biegu przedawnienia,
- 2) nietrafne są twierdzenia skarżących, że ponowne postępowanie dyscyplinarne zostało przeprowadzone niezgodnie z wytycznymi Trybunału.

Z treści uzasadnienia Zarządu (...) wynika, że wnioski skarżących o uchylenie zaskarżonych orzeczeń i umorzenie postępowania są bezzasadne i jako takie powinny być w całości oddalone ponieważ:

- a) strony miały obowiązek wyczerpania postępowania wewnętrzzwiązkowego poprzez złożenie kasacji w trybie § 30 RD,
- b) nie jest zasadny wniosek skarżących o umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie, w oparciu o § 5 ust. 16 RD potwierdza treść § 1 ust. 5 RD, stanowiący, że przewinieniem dyscyplinarnym jest nieprzestrzeganie statutu, uchwał, zarządzeń, regulaminów, wytycznych oraz orzeczeń organów jurysdykcyjnych i dyscyplinarnych (...), a także przepisów nadrzędnych władz sportowych i administracyjnych oraz przepisów gry w

piłkę nożną. Dodatkowo RD w § 6 przewiduje dalsze kary wymierzone przez organy dyscyplinarne, ponad te, które są stosowane na boisku piłkarskim - podtytuł „Kary związane z grą.”

Kwestia zakazu karania - przedawnienia karania - w RD ustalona jest w § 5 ust. 13-15. Zgodnie z treścią § 5 ust. 14 RD nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 2 lat od zdarzenia stanowiącego podstawę do jego wszczęcia. Od daty wszczęcia postępowania organ dyscyplinarne ma jeden rok na wydanie orzeczenia. Po upływie tego terminu postępowanie dyscyplinarne umarza się.

Poza sporem jest, że zdarzenia stanowiące podstawę wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w niniejszej sprawie miały miejsce w dniach 14 i 22 czerwca 2003 r. Postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte w dniu 26.06.2003 r., zaś pierwsze orzeczenie organu dyscyplinarnego (...) w I instancji zapadło w dniu 31.07.2003 r. Na skutek złożonych odwołań sprawa została ponownie rozpoznana przez NKO i zakończona wydaniem postanowienia z dnia 30.09.2003 r., które częściowo uwzględniło wnioski odwołania - tj. kary dożywotniej dyskwalifikacji zostały złagodzone do 2 lat dyskwalifikacji. Orzeczenie to zostało zaskarżone kasacją a następnie po jej oddaleniu, skargą do Trybunału. Trybunał orzeczeniem z dnia 19.12.2003 r. uchylił orzeczenia WD z 31.07.2003 r. i NKO z 30.09.2003 r. i skierował sprawę do ponownego rozpoznania. Orzeczenie Trybunału wraz z uzasadnieniem zostało wysłane do (...) w dniu 6.01.2004 r., skarga do sądu powszechnego w trybie art. 712 KPC została złożona przez (...) w dniu 4.02.2004 r.

Ponownie sprawa dyscyplinarna została podjęta przez (...) w dniu 28.06.2004 r. decyzją Zarządu. Pismo w tej sprawie (...) skierował do stron w dniu 1.07.2004 r. Postępowanie zostało na nowo wszczęte podczas posiedzenia w dniu 8.07.2004 r., na którym przedstawiono obwinionym zarzuty popełnienia przewinień dyscyplinarnych.

W dniach 13 i 19 lipca 2004 r. strony złożyły wnioski o umorzenie postępowania w trybie § 5 ust. 14 RD, które zostały oddalone przez WD w dniu 19.07.2004 r., zaś uzasadnienie tego postanowienia zostało zawarte w uzasadnieniu orzeczenia dyscyplinarnego z dnia 23.09.2004 r.

Stwierdzić należy, że już po złożeniu przez strony wniosku o umorzenie postępowania w trybie § 5 ust. 14 RD, organy statutowe (...) dokonywały dwukrotnie interpretacji tego przepisu, w istotny sposób korporacyjnego, szeroko rozumianej idei uczciwego współzawodnictwa sportowego, reguł fair play i zasad etyki sportowej. Oczywistym jest, że odpowiedzialność dyscyplinarna może być związana z czynami, które nie podlegają odpowiedzialności karnej. W obecnie obowiązującym systemie prawnym postępowanie dyscyplinarne występuje w szeregu samorządowych korporacji zawodowych (adwokaturze, izbach lekarskich, notariacie, izbach komorniczych), a także w ustawach dotyczących wymiaru sprawiedliwości (sędziowie i prokuratorzy), szkolnictwa wyższego (nauczyciele,

studenci, nauczyciele akademicy), pracowników urzędów państwowych, służby cywilnej i zagranicznej, służby zdrowia, żołnierzy i innych służb mundurowych. Postępowanie dyscyplinarne obejmuje np. osoby związane z budownictwem i nieruchomościami, strażą graniczną, celną, służbą więzienną, doradców podatkowych, rzeczników patentowych, posłów na Sejm, członków Polskiego Związku Łowieckiego. Poszczególne uregulowania odpowiedzialności dyscyplinarnej wyjątkowo zawierają własne przepisy dotyczące trybu tego postępowania, z reguły odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów kodeksu postępowania karnego. Sądowa kontrola orzeczeń dyscyplinarnych w polskim systemie prawnym jest różnie uregulowana w zależności od stadium postępowania i orzeczonej kary dyscyplinarnej. Zjawisko karania, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, nie ogranicza się wyłącznie do sfery państwowego prawa karnego, jednak podstawy i procedury postępowania represyjnego, a do tych Trybunał Konstytucyjny zalicza postępowanie dyscyplinarne, są najbliższe państwowemu prawu karnemu, które wprost uważać można za szczególną gałąź czy rodzajową odmianę prawa karnego (M. Cieślak: Polskie prawo karne. Zarys systemowego ujęcia, Warszawa 1994, s. 22- 23, za TK K 41/97). Wyodrębnienie procedur odpowiedzialności dyscyplinarnej i nadanie im pozasądowego charakteru znajduje podstawę w specyfice poszczególnych grup zawodowych oraz ochronie ich autonomii i samorządności. Analiza poszczególnych przepisów dyscyplinarnych, obowiązujących w polskim systemie prawnym prowadzi do konstatacji, że w zakresie trybu postępowania dyscyplinarnego regułą jest odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów KPK nawet w tych przypadkach, gdy poszczególne przepisy dyscyplinarne zawierają szczegółowo unormowany tryb postępowania. Niemal we wszystkich przypadkach przepisy dyscyplinarne zawierają normy dotyczące przedawnienia karania. Normy w zakresie przerwania biegu przedawnienia zawierają wyłącznie przepisy ustawy o adwokaturze, radcach prawych i samorządzie zawodowym architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów. Przepisy dotyczące zawieszenia biegu przedawnienia karania przewidują wyłącznie przepisy dot. odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ustawa o odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej kuratorów zawodowych, ustawa o pracownikach sądów powszechnych i pracownikach służby cywilnej - przepisy te przewidują zawieszenie biegu przedawnienia w tych toku toczących się rozgrywek i uwzględnienie wyników tych postępowań w ocenie wyników współzawodnictwa sportowego. Nie sposób zaakceptować przedłużającego się stanu niepewności co do rozstrzygnięcia dyscyplinarnego dotyczącego zespołu sportowego w przypadku, gdy trwają rozgrywki sportowe i orzeczenie ma wpływ, tak jak w przedmiotowej sprawie, na pozycję zespołu w tabelach. Sytuacja ta występuje także wtedy, gdy delikt dyscyplinarny został popełniony przez członka drużyny, a orzeczenie odnosi skutek wobec całego zespołu.

Uznać należy, że interpretacja (wykładnia) przepisów Regulaminu Dyscyplinarnego (...) dokonana przez organy (...) w dniach 23.07.2004 r. i 31.01.2005 r. daleko wykraczała poza jej dopuszczalne ramy. Zgodnie z utrwalonym w doktrynie i w orzecznictwie Sądu Najwyższego rozumieniem tego pojęcia, wykładnia przepisu prawa oznacza odczytywanie z niejasno sformułowanej normy jej rzeczywistej treści. Wykładnia taka jest więc konieczna wówczas, gdy istnieją na tle tekstu wątpliwości wymagające wyjaśnienia. O błędnym wyniku podjętych zabiegów interpretacyjnych może być zatem mowa tylko wówczas, gdy w wyniku dokonanej wykładni wadliwie zrozumiano (ustalono) treść normy lub wyprowadzono z wyjaśnianego przepisu treści w nim nie zawarte, (wyrok SN z 12.01.2001 r. III CKN 1251/00 LEX 52593).

Brak zatem w przepisach postępowania dyscyplinarnego (...), w brzmieniu obowiązującym do 28.06.2004 r., normy dotyczącej zawieszenia czy przerwania biegu przedawnienia, czy też przedłużenia tego terminu w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, oznacza, że z upływem roku od daty wszczęcia postępowania dyscyplinarnego dochodzi do przedawnienia karnia i wobec kategorycznej treści § 5 ust. 14 zdanie trzecie RD postępowanie w sprawie należało umorzyć. Istnienia instytucji zawieszenia postępowania, czy też przerwania biegu przedawnienia nie sposób domniemywać, zaś nieostre określenie terminów może powodować iluzoryczność ustalonej literalnie zasady przedawnienia karnia. Tym sposobem naruszona zostaje tradycyjna instytucja prawa karnego, która zajmuje znaczące i niekwestionowane miejsce wśród innych instytucji prawa karnego.

Postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem obejmującym wszystkich uczestników rozgrywek organizowanych przez (...), w ramach którego ponoszą oni odpowiedzialność za popełnione przewinienia dyscyplinarne. Niewątpliwie postępowanie dyscyplinarne jest ze swej istoty bliższe zasadom postępowania karnego niż cywilnego. Przede wszystkim dlatego, że operuje deliktem dyscyplinarnym i karą, stosowaną jako sankcja nieprzestrzegania ustalonych reguł związkowych zawartych w przepisach wewnętrznych (...).

RD w brzmieniu obowiązującym w czerwcu 2003 r., nie zawiera normy podobnej do art. 102 KK. Ustalony termin przedawnienia karnia. Z powyższych względów Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy PKOl orzekł jak w sentencji.

Ponieważ orzeczenie Trybunału opiera się na przedawnieniu karalności przewinienia dyscyplinarnego, jako ujemnej przesłance procesowej, oznacza to, że Trybunał nie wypowiada się w sprawie zasadności stawianych obwinionym zarzutów. Wyrok Trybunału nie stanowi więc rozstrzygnięcia co do winy lub niewinności obwinionych stron. Jednocześnie Zespół Orzekający Trybunału zauważa, że w przypadku gdyby przewinienie dyscyplinarne stanowiło jednocześnie przestępstwo przewidziane w przepisach prawa karnego, to fakt stwierdzenia przez Trybunał przedawnienia karnia przedmiotowego deliktu

dyscyplinarnego nie miałyby żadnego wpływu na odpowiedzialność karną obwinionych, jak i termin przedawnienia karania, który jest odrębnie unormowany w przepisach prawa karnego. Oznacza to jednocześnie, że Zespół Orzekający Trybunału potępia z całą mocą występujące przypadki korupcji w sporcie, przyłącza się do powszechnego negatywnego społecznego odbioru przebiegu przedmiotowych meczy barażowych i późniejszych wydarzeń korupcyjnych mających miejsce w polskiej piłce nożnej.